

Vui Buồn Tù Tội

Ở tù, có gì vui?! Thì phải rồi! Nếu mình đang phải ở tù mà có người nào đó hỏi mình ở tù có vui không? Chắc mình chửi họ như tát nước quá.

Có lẽ mọi người sẽ nghĩ thế. Nhưng đối với những người phải rơi vào cảnh tù tội thì phải nói rằng không vui cũng phải cố mà vui, vì chỉ có nụ cười mới là thần dược, giúp xoa dịu nỗi đau của công xiêng vô hình, là liều thuốc ngủ giúp thời gian qua mau... và với tinh thần ấy, bài này xin gửi gắm đến quý vị những viên thuốc thần diệu ấy.

Anh “Nam” không biết tiếng Anh là gì cả, trừ tiếng “anh” mà anh đang dùng trong việc xưng hô với “em út” khi lỡ dại phải vào tù, anh phải tối ngày lò tò theo các anh em gốc Việt khác, mong học hỏi

ở họ hoặc nhờ họ dịch lại những lời hướng dẫn của nhân viên cải huấn. Một hôm, anh đi theo anh “Trung” để hớt tóc. Anh để anh Trung hớt trước và để ý xem anh ta cư xử thế nào. Anh Trung nói cười bu xu ba xoa với người hớt tóc, lại đưa hai ngón tay lên với người ấy. Anh Nam nghĩ là anh Trung cho biết là có hai người muốn được cắt tóc.

Đến lượt anh Nam, vì muốn “độc lập” thử một lần, đã không nhờ anh Trung thông ngôn giúp, mạnh dạn tiến thẳng đến ghế ngồi hớt tóc, mở miệng nói “me” và đưa một ngón tay lên.

Anh Nam về Unit với cái đầu trọc lóc! Lý do: Anh tưởng người hớt tóc sẽ hiểu rằng ý anh nói là “Tôi cũng là một người muốn hớt tóc luôn”. Ai dè anh thợ lại tưởng

anh Nam muốn hớt với độ ngắn số một, đẩy trục luôn cái đầu cá trê của anh.

Một lần nọ, người viết nhờ nhân viên Cải Huấn của một Unit nọ gọi dùm ông “ĐẶNG”. Nhân viên ấy bấm gọi trên loa kêu “Mr DENG please come to the Console”. Năm giây sau, một anh người da đen cao như hươu cao cổ đến, nhìn xuống từ đầu đến chân người viết với vẻ mặt đầy kinh ngạc, có phần bực bội vì không biết tại sao người viết muốn “đòi” anh ta. Anh ta nói “I’m Deng”. Thế là người viết phải xin lỗi chính rằng mình muốn gặp “DANG” chứ không phải “DENG”. Sau hỏi ra mới biết người Sudan có họ Deng, khi người nói tiếng Anh gọi không phân biệt được với họ ĐẶNG của người Việt!

Người Việt chúng ta trùng họ rất nhiều, nhất là họ Nguyễn. Đàn ông Việt Nam lại có rất nhiều người có tên lót là chữ Văn - khi làm giấy tờ ở Úc vì cách ghi họ tên khác với ở Việt Nam, nên có rất nhiều anh được gọi với tên lót và họ của mình. Ví dụ: Nguyễn Văn Út sẽ được gọi là Mr. Van Nguyen thay vì Mr. Ut Nguyen.

Khi ở tù, nhiều người vì có cùng tên “Van Nguyen” nên đã có nhiều trường hợp “ông nọ bà kia” như vợ anh A đi thăm chồng lại gặp anh B, ngày giờ ra tòa và tội trạng của anh C lại được gởi đến anh D và cũng có trường hợp phải vắc mặt ra tòa mới được biết kẻ được/bị xử trong phiên tòa ấy không phải là mình.

Chuyện cười ra nước mắt còn trở trêu hơn chuyện “ông nọ bà kia” vừa kể nữa. Có một bà mẹ già

phải đi thăm con ở tù rất xa, mỗi chuyến đi bà phải rời khỏi nhà từ tờ mờ sáng và đến tối mịt bà mới về đến nhà. Thế là lần nào cũng như lần nấy, bà thủ đủ thứ thuốc trong giỏ từ thuốc an thần, thuốc ngủ, thuốc uống giảm đau, đến thuốc dán, dầu cù là, v.v... Một lần nọ, bà đến thăm con đúng vào dịp tù này mở đợt khám xét “triệt để”. Vì không hiểu tiếng Anh, bà đã “Yes” và “No” một cách vô tội vạ, dẫn đến kết quả là bà bị cấm không cho thăm con mấy tháng và bị Tòa phạt vạ mấy trăm đồng vì tội mang “drugs” vào địa phận của trại Cải Huấn.

Một chị nọ đi thăm người yêu, vì không biết đường đi nước bước nên đã nhờ một người bạn của người yêu chở đi. Trong khi chờ đợi làm thủ tục vào thăm, chị được chú cảnh khuyển “chiều

cố” vì người được mùi độc chất trên người chị. Chị được yêu cầu cho xét người và xét cả phương tiện chị dùng để đến trại giam. Kết quả trên xe có “đồ chơi” của người bạn (?). Tình ngay lý gian, dù chị không bị cảnh sát truy tố, chị đã bị trại giam cấm không cho vào thăm người yêu mấy tháng.

Vài chuyện vui buồn tù tội là thế. Giá như ai cũng luôn cố làm một người “bình thường”, ắt có lẽ chẳng có ai phải ở tù. Và giá như ai cũng nghe lời ông bà mình dạy “*Nhập gia tùy tục, đảo giang tùy khúc*”, đến xứ Úc chịu học tiếng Anh và tìm hiểu về văn hóa, lối sống và xã hội Úc, có lẽ đã không có những chuyện cười ra nước mắt trong tù để mà kể!

Lưu Ngọc Huy

青霞 越南餐廳
THANH HA 2
Vietnamese Cuisine B.Y.O. Restaurant

Dine in or Take Away
Mon - Fri: 10am - 10pm
Sat - Sun: 10am - 11pm

120 Victoria Street, Richmond, VIC 3121
Tel: 9421 6219